

www.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Naziv originala:
Kirsty Manning
THE MIDSUMMER GARDEN

Copyright © Osetra Pty Ltd 2017

Translation Copyright © 2016 za srpsko izdanje Vulkan izdavaštvo

ISBN 978-86-10-02359-6

Ova knjiga štampana je na prirodnom recikliranom papiru od drveća koje raste u održivim šumama. Proces proizvodnje u potpunosti je u skladu sa svim važećim propisima Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije.

KERSTI MENING

Artemidin cvet

Prevela Aida Bajazet

VULKAN
IZDAVAŠTVO

Beograd, 2018.

*Za Aleksa,
koji uvek gleda u budućnost i kaže: „Samo napred!“*

*Ovo je roman o Ruži,
Ljubavnom umeću služi.
Predmet lep je i u rimi;
Dao bog da ta ga primi
Zbog koje sve i poduzeh!
Roman o Ruži*

PRVO POGLAVLJE

TASMANIJA, APRIL 2014.

Bio je to čudan poklon za veridbu. Nasleđeni ili ne, takvi darovi obično ne bi trebalo da su čađavi i prašnjavi. Pip je kinula kad je počela da otvara kutije u kojima je stajalo prastaro francusko posuđe: bakarni kazani prošarani mrljama od vode, od čije su se glatke površine odbijali sunčevi zraci i pravili dugu na belom zidu male kolibe. Neki kazani su bili toliko veliki da je Pip morala dobro da se napregne ne bi li ih izvukla iz kutije. Kad im je otvorila poklopce, zapazila je da im je unutrašnjost izgrebana i oštećena zubom vremena.

Nekada davno, ove posude stajale su na vrhu kuhinjskog kredenca njenih roditelja. Bile su tamo i dok ju je njena majka Meri učila kako da razvlači testo i pravi džem od jabuka, ali i kasnije, dok ju je otac moljaka da uradi domaće zadatke iz matematike, hemije i biologije.

„Jesi li sigurna da ta gvožđurija ne treba da ostane u kutijama, bar dok ne sredimo kuću?“, upitao ju je Džek i zagrizao jabuku.

„Veruj mi, ovi stari kazani učiniće naš dom toplijim“, odgovorila mu je Pip i propela se na prste da ga poljubi za doviđenja. „Danas ću otpakovati sve kutije – pomoći će mi Megs.“

Džek se umalo nije zadavio jabukom. „Pa, srećno ti bilo“, rekao je.

Pip je doterivanje Džekovog i svog prvog doma započela uređenjem minijature dvoredne kuhinje – što je bio prilično složen zadatak, imajući u vidu mali broj svetlozelenih kuhinjskih elemenata i neograničeno mnogo

saveta kojima će je obilato zasuti starija sestra (trenutno zauzeta brisanjem prašine u dnevnom boravku).

Pip je otvorila kuhinjski prozor i bacila pogled prema nizu visokih čempresa, koji su ponosno stajali između njihove stare kolibe i grandiozne Ešfildove vile. Zabat od bež kovanog gvožđa na drugom spratu te džordžijanske kuće i koplje sa zastavom koja se vijorila na kristalnoplavom jesenjem nebu nadvisivali su vrhove drveća. Četiri prostrana isturena prozora vile gledala su preko pitomih padina brda prekrivenih vinogradima – urednim redovima crvene, grimizne i žute – prema sivoj površini vode u zalivu. U toj velikoj kući nekad su živeli Džekovi roditelji i on je planirao, uz Pipin blagoslov, da s vremenom otkupi deo vinograda i kuću, u koju će se, kada za to dođe vreme, on i Pip preseliti.

Pip je izvadila šerpu iz kutije i osmehnula se, presrećna što se useljava u ovu kolibicu s Džekom.

Džek ju je zaprosio prošlog meseca, posle jednog dugog vetrovitog dana, tokom kog joj je pomagao da sakupi školjke i uzorke iz muljevite obale Severozapadnog zaliva. Onako blatnjavu i prozeblu, nežno ju je privio uz sebe i zamolio je da se odmah preseli u njegovu skromnu kućicu. Znajući da je Pip mnogo više volela obalu od zatvorenog prostora, obećao joj je da neće insistirati na venčanju niti će započinjati nove projekte sve dok ona ne završi doktorat u novembru. Čak joj je na verandi napravio policu za pribor za uzorkovanje i postavio niz kuka da o njih okači ronilačku opremu, samo da Pip ne bi morala da ih tegli s fakulteta i nazad. Ukratko, učinio je sve da joj pomogne da što pre postigne svoj cilj.

Ali ove nedelje Džek je promenio pesmu. Njihov prvobitni plan promenio se iz korena kada su im Rodžersovi doneli vest da je obližnji vinarski konzorcijum dao izvanrednu ponudu za kupovinu kuće njegovih roditelja.

Pip je obrisala tiganj od prašine, podigla ga prema svetlu da se nadivi njegovom sjaju i potom spustila na radnu površinu, glasno uzdahnuvši. Zadržtala je od svežeg vetra koji je zaduavao kroz prozor. Ove godine jesen je brzo prešla u zimu. Napolju su gola stabla voća tužno okružavala verandu. Zelene jabuke, otpale s grana, ležale su rasute po travi, prekrivene slojem požutelog lišća. Ove stare posude dobro će joj doći za spravljanje voćnog čatnija. Dovoljno su velike da njima napuni celu policu odjednom!

Dole iza ograde, lišće na čokotima vinove loze već je poprimilo zlaćanu nijansu. Videvši Džeka kako korača između špalira vinove loze u svom

omiljenom tamnoplavim radnim kratkim pantalonama, zastala je na trenutak da se divi širokim ramenima i dugim preplanulim nogama. Uprkos tome što je već prilično zahladnelo, on je uporno išao na posao u kratkim pantalonama. To će nastaviti da čini i kad zazimi i kada jutarnje temperature budu jedva prelazile nulu. Gledajući ga kako grabi prema tamnoj vodi kanala, usput vezujući prerasle grane vinove loze za žicu i otkidajući lišće koje je zaklanjalo krupne grozdove, Pip je osetila kako ju je celu preplavilo toplo osećanje ljubavi.

Osmehnula se i zatim jako kinula od velike prašine što se podigla iz kutija i ispunila celu kuhinju.

Kao da je to očekivala, Megs se pojavila na vratima sa zelenom hirurškom maskom na licu, cokćući i vrteći glavom kad je ugledala one ogromne lonce i kotlove koje je Pip upravo povadila iz kutija. „Ovo je stvarno smešno. Neke od tih posuda veće su od tvoje kade. Eno ona tamo“, pokazala je prstom prema velikom kazanu prekrivenom zelenom patinom. „Taj kazan? Nameravaš li da u njemu kuvaš na seoskom vašaru? Šta li je bilo mami da ti to pošalje?“

Da, stvarno? Pip je zatvorila poklopac na kazanu. Njena sestra je već četiri godine u braku s kolegom hirurgom i, kad se udavala, roditelji joj nisu poslali ni kašičicu za kafu. Ali kada ih je Pip preko Skajpa obavestila da su Džek i ona odlučili da se uzmu u decembru i da će početi da žive zajedno, Meri joj je poslala ove posude.

Megs je pročitala tekst na kartici, koja je stajala na kuhinjskom elementu pored kutije: *Iskrene čestitke, Pip i Džek. Mislim da su ove posude savršen poklon za vašu veridbu. U njima je dah minulih vremena, koji će i vas čuvati. Voli vas mama.*

„Meni su te posude prelepe“, rekla je Pip i izvadila još jedan ogromni tigany iz kutije. „Oduvek sam to mislila. Da nisu ovolike, bile bi potpuno neupotrebljive.“

Megs ju je začuđeno pogledala, namestila čvršće masku preko usta i nosa i vratila se brisanju prašine u dnevnom boravku. Da ju je neko video, pomislio bi da u kući vlada neka zaraza. Pip je bila srećna što je s Džekom prošle sedmice zapušila sve pukotine gipsom i što su prefarbali unutrašnje zidove s nekoliko slojeva bele boje, tako da je koliba osvežena, uprkos Megsinoj paranoji. Miris farbe nadjačan je mirisom cvetova eukaliptusa i

borovine, čijim je granama Pip napunila metalne kante za uzimanje uzoraka i postavila po uglovima sobe.

Pip je opisala prstom krug oko ivice najmanje posude i time proizvela šum, zatim se naslonila na kuhinjsko ostrvo koje je Džek napravio od starih podnih dasaka. Kad joj je prvi put pokazao hrpu starog drveta iza šupe, nije mogla ni da zamisli da će od tih grubih i debelih sivih daščurina jednog dana nastati kuhinja. Ali Džek ih je brižljivo išmirglaio i načinio glatkim, zatim ih je ispolirao lanenim uljem, sve dok nisu poprimile tamnosmeđu nijansu nalik tasmanijskom medu. I dok je sada odsutno prelazila prstima preko radne ploče kuhinjskog ostrva, odjednom se prisetila svega što bi trebalo da obavi ovog meseca.

Nije imala vremena da pročita sve magazine o venčanju koje joj je Megs kupila – popunjavanje tabela s nazivima prikupljenih uzoraka bilo joj je mnogo važnije od jurnjave za venčanicom. Ali nije mogla da izbegne svadbenu jelovnik, koji je sastavio Den, kuvar i njen ushićeni šef. Predao joj ga je prošlog utorka na umrljanom listu papira, na pauzi u *Zestu*.

„Mogao bi mi malo povisiti platu, šefe. Teško da mogu sve ovo priuštiti od pomoćničke crkavice“, našalila se ona.

Pip je bacila pogled na svadbenu jelovnik, koji je sada stajao zalepljen na vratima oronulog frižidera:

SVADBENI MENI ZA PIP ARNET I DŽEKA RODŽERSA

Kanapei

Pacifičke ostrige

Pekinska patka u sosu od šljiva

Krostini s dimljenom jeguljom i želeom od smokava

Rolnice s glaziranim lososom ili losos pastrmkom

Tart s provansalskim povrćem i parmezanom

Predjela

Fileti antarktičke plotice na žaru

Jakovljeve kapice sa šafranom

Hladna čorba od paradajza

Prilozi

Glazirano sezonsko zeleno povrće

Pečeni krompir s ruzmarinom i morskom solju

Glavna jela

Hrskave pačje grudi, spanać, krompir-pire, pečurke, sos od crvenog vina

Dinstana jagnjeća plečka s mirođijom, kuvano sočivo sa sosom od belog luka i ruzmarina

Hladne pihtije od piletine i lešnika, salata od matovilca, masline, rotkvice, dresing

Torteline s pečenim pečurkama i grijerom

Desert

Parče svadbene torte posluženo sa svežim kompotom od šumskog voća i šlagom

Za sada, prilično standardno. Još nije odabrala svadbenu tortu – Džek je žarko želeo tortu sa čokoladnom glazurom. Svi vole čokoladu, insistirao je on. Napravila je određene izmene u jelovniku zamenivši skupu antarktičku ploticu jeftinijom lokalnom tasmanijskom kirnjom i dodavši još neko začinsko bilje kao što su timijan, bosiljak i komorač. Zamolila je Dena da izbaci iz menija jakovljeve kapice, pacifičke ostrige i lososa. Obične lokalne školjke na žaru i pipi školjke biće sasvim dobre kao predjelo. Te školjke je mogla i sama skupiti po zalivu. Ali jesu li one uopšte dovoljno dobre za svečani svadbeni meni?

Pip je pogledala prema velikom stolu, na kom su ležale njene vodootporne tabele s podacima. Osim o pripremi za venčanje, morala je da razmišlja i o svom radu. Posle dve i po godine istraživanja, osećala je da se nalazi na pragu velikog otkrića. Savršeno čista tasmanijska okolina i vode obilovale su morskim plodovima, ali u poslednje vreme okolna mora naselili su dosadni uljezi, kao što su neke evropske vrste školjki. Njen zadatak bio je da istraži kako i zašto se to dogodilo, ali i da pronade način kako da ih ukloni. Trebalo je da analizira savršene ekološke uslove i opet uspostavi prirodnu ravnotežu na okeanskom dnu.

Međutim, prošle nedelje su se u njenim podacima pojavila određena neslaganja, zbog čega će morati da ponovi neka testiranja, i to pre početka zimskih kiša. Dodatni testovi nosili su i dodatne troškove i odlaganje rokova, ali ona je čvrsto odlučila da sve završi na vreme. Taj doktorat zaokupio joj je svaku moždanu ćeliju i oduzimao joj je mnogo više energije nego što je želela. Ipak, izgleda da će njena svadbena torta morati još malo da sačeka.

Prethodnog dana njena mentorka joj je preko šoljice makijata i mafina od borovnice, koji je jela za stolom u skromnoj univerzitetskoj kancelariji, saopštila da su sredstva za istraživanje ekoloških i klimatskih promena znatno smanjena.

„Jako mi je žao. Nema više odugovlačenja, Pip“, rekla joj je tužno Imodžen.

„Ali Džek je već rezervisao karte za taj poslovni put u Italiju – a čini mi se da ćemo morati odmah da otkupimo onaj vinograd, mada to nismo još planirali...“, rekla je Pip i pogledala u tavanicu ubrzano trepćući. Nije želela da se rasplače pred mentorkom.

„Znam, znam“, odvrtila je Imodžen, klimajući glavom i saosećajno joj se osmehujući. „Znam i to da te čeka venčanje“, dodala je kopkajući dugim noktima po mafinu. „Pokušala sam da ubedim glavonje, čak i samog dekana“, kazala je slegnuvši ramenima i odmahujući glavom. „Nažalost, još ne znaju za koje projekte će biti odobrena sredstva u naredne tri godine. Skresali su troškove i za IIMA.“ Osim na ovom univerzitetu, Imodžen je radila i u Institutu za istraživanje mora i Antarktika.

Nastavila je: „Ako želiš da dobiješ taj istraživački posao, moraćeš da završiš rad do novembra. U redu?“

„Ali...“

„Nema tu nikakvog ali. Pametna si, Pip. Tvoje istraživanje je revolucionarno. Njime će se počistiti zbrka u zalivu. Ali veruj mi, ne mogu ništa drugo za tebe da uradim“, kucnula je kažiprstom po hrpi naslaganih papira, „sve dok ne dokažeš da *ovo* možeš da dovršiš. Jednom si već dobila produžetak roka zato što su tvoji preliminarni rezultati bili izvanredni. Ali to je to. Nema više produžetaka.“ Imodžen ju je pogledala preko ivice naočara. Ton joj je bio topao ali odlučan: „Hajde, Pip. Zasuci rukave i završi to. Znam da je laboratorijski posao težak. Pobogu, svi smo prošli kroz to!“ Prevrnula je očima. „Italija neće nikud pobeći!“

Pip je klimnula glavom i snuždila se. Kakvu budućnost može da obeća Džeku? Niko nije mogao da joj garantuje da će po završetku doktorata dobiti posao u tom istraživačkom centru. Ako uopšte i bude doktorirala. Džek je sada imao sasvim drugačije planove, a ona je morala da prikupi više podataka kako bi kompletirala istraživanje. Kako će uopšte uspeti da pronađe vremena za njega?

Čak i da pronađu novac za otkup Ešfildove vile, njena sadašnja plata pomoćnice u kuhinji i honorari za povremena predavanja neće moći da pokriju troškove studentskog kredita i rate za hipoteku. Uz sve to, trebalo je popraviti oronulu fasadu, spoljašnje kamene lukove i gvozdenu ogradu na verandi. Da ne pominje nove zasade vinove loze. Pip se zavrtele u glavi. Sve joj je ovo delovalo nekako preuranjeno i isforsirano. I previše nesigurno.

Od sveg tog haosa od papira i divnih starih posuda, u prostoriji gotovo da više nije bilo slobodnog prostora. Džek je sigurno pomislio da je ona neka vrsta morske štetočine koja se širi kao epidemija.

Megs je pogledala prema Pip, koja je u tom trenutku prelazila pogledom preko hrpe fascikli, na kojima je velikim crnim slovima pisalo: LI, HARI i TADŽ. „Čija su ovo imena?“, upitala ju je Megs pokazujući prstom prema jednoj gomili na kojoj je pisalo TADŽ.

„To je moje troje počasnih studenata. Ja sam im mentorka i pomažem im u uzimanju uzoraka.“ Pip je mnogo volela da posmatra studente kako se bore s kantama punim raznovrsnih školjki i pokušavaju da ih razvrstaju po kategorijama na osnovu boje i veličine, po obliku niti. Uživala je dok ih je posmatrala kako podižu morske školjke ka svetlosti i kružnim pokretima is crtavaju prstima krugove oko žutih ivica ljuštura, diveći se savršenim sivim i belim spiralama na površini slon-puža. „Dovešću Tadž sledeće nedelje, pre nego što odemo na večeru. Hoću da joj pomognem da prikupi uzorke u priobalnoj zoni, u onom muljevitom delu obale pred tvojom kućom.“

„Brr, hladno je, posmrzavaćete se.“

Pip je bacila pogled na svu onu papirologiju i slegla ramenima. Otkako je počela da prikuplja podatke i zapisuje ih, malo vremena je provodila van kuće.

„Pip“, počela je Meg obazrivo. „Zar ne misliš da si već dovoljno opterećena?“, izgovorila je prelazeći pogledom preko svih onih kutija i grafikona, a zatim nastavila: „Mislim da je suludo da pored svih svojih muka još trošiš

energiju na studente.“ Začutila je i odmah zatim dodala: „Dobro, nisam mislila da su tebi akademski zadaci teški. Izvini! Samo se brinem da se ove godine previše trošiš. Te pomažeš Džeku oko vinograda, te podučavaš studente, te planiraš venčanje... I pored svega toga, stižeš i da mi pričuvaš dete, na čemu sam ti, naravno, beskrajno zahvalna. Ali što je previše, previše je. I tačka.“

Kao i obično, Megs nije imala dlake na jeziku. Pip joj nije ništa odgovorila, već je bacila pogled niz hodnik, prema sobičku u kom je Kloj spavala u prenosivom krevetiću pod nadzorom dadilje Eve. Nisu se čule ni jedna ni druga. Verovatno su obe zaspale.

„Megs, nemoj da se brineš. Najvažnije mi je da završim taj doktorat, i hoću, završiću ga“, progovorila je konačno Pip, progutala knedlu i izvadila iz kutije posudu nešto manju od ostalih, za koju je odmah pomislila da će biti savršena za kuvanje krompira. Podigla ju je i pokazala sestri, na šta je Megs samo nezainteresovano odmahнула glavom.

Megs je bila mršava, ali izuzetno vitalna. Izgledala je tanko i gipko naspram Pipine jedre, pomalo robusne građe – međutim, ovih dana, polako je posustajala, jedva je imala snage da podigne Kloj iz krevca. Porodaj carskim rezom ostavio je traga na njoj. Njihova majka Meri, koja je živela u Viktoriji i radila kao babica u porodilištu, prilikom poslednje posete uzaludno ju je molila da uzme duže porodiljsko odsustvo.

Ne mareći za majčinu zabrinutost, Megs joj je odbrusila: „Mama, ja sam ortoped i pola života provodim u operacionoj sali. Vil je glavni hirurg. Mislim da nas dvoje umemo sami da se snađemo.“

Pip se već jednom ugrizla za jezik kad ju je prošle nedelje upitala da li dovoljno spava, na šta joj je Megs osorno odgovorila: „Hajde ne seri, Pip! Zar ćeš sad i ti da mi soliš pamet? I mama me je isto to pitala. Zanimljivo, vas dve se ne pitate kako je mom Vilu? Kao da je *njemu* lako da se rasteže između posla i bebe?“

Mada su psovke retko kad izlazile iz sestrih usta, Pip je znala da ne treba da se raspravlja s njom. Međutim, u sebi je pomislila da Megs ne shvata poentu njene priče. Na kraju krajeva, nije Vil bio taj koji se porodio carskim rezom niti on doji dete. Koliko je Pip uspela da vidi, on stvarno jeste bio revnosta otac – kupao je bebu, presvlačio je i obraćao joj se smešnim tepanjem, ali svejedno...

Moraće češće da obilazi Megs, odlučila je Pip. Dolaziće da joj pričuva bebu da bi njena sestra mogla da se prošetala ili bar ode negde na kafu. Je li

Megs uopšte pila kafu ovih dana, ili je možda i taj napitak dospeo na njenu crnu listu ozloglašanih namirnica, zapitala se Pip. Sestri su potrebni svež vazduh, sunce, dobra hrana i odmor. Nije valjda i ove aktivnosti stavila na crnu listu?

„Pip! Da li me ti uopšte slušaš?“ pitala je Megs i pucnula prstima pred sestrinim nosom. „Vrati se u stvarnost.“

„Slušam te“, odvrtila je Pip i osmehnula joj se.

„Ako misliš da završiš taj doktorat pre venčanja, moraćeš da napraviš listu prioriteta.“ Megs ju je nežno uhvatila za ruku i nastavila blažim tonom: „Slušaj, znam da si nervozna zbog one prodaje. To je velika odluka. Čak ni ja ne bih mogla da zaspim pod takvim pritiskom“, rekla joj je umorno joj se osmehnuvši. „A to mnogo govori samo po sebi!“, dodala je i kiselo se osmehnula. Pip je stegla sestrinu ruku, dirnuta time što se Megs bar jednom ponela kao da je i sama ljudsko biće.

„Nego, reci mi je li istina da vas dvoje putujete u Italiju?“, upitala ju je Megs da bi promenila temu.

„Džek želi da sazna kakvo vino prave u Toskani i da li isto takvo možemo da napravimo ovde.“ Bilo joj je suviše neprijatno da prizna sestri da je Džek rezervisao avionske karte i ne pitavši je da li njoj odgovara taj termin. U poslednje vreme činilo joj se kao da se njen život vrteo samo oko Džekovih planova i obaveza – kao da je njen doktorat nevažan hobi.

„I, kakve tačno veze ima to njegovo vino s tobom i tvojim planovima?“, pitala ju je Megs.

Pip je toliko očajnički pokušavala da zadrži osmeh da je od toga umalo nije zbolela vilica. „Znaš, to je veoma važna odluka i moramo biti sasvim sigurni u nju“, izgovorila je i zavrtela glavom. Ni u šta više nije bila sigurna.

Osim u Džeka.

„Nego, jesi li gladna?“, upitala je Pip sestru, čisto da promeni temu razgovora. Njenoj sestri i zetu postizanje ciljeva bilo je jednako lako kao što je običnim smrtnicima bilo lako da precrtaju kupljenu namirnicu sa spiska. Stoga nije bilo svrhe objašnjavati joj skrivene nedoumice i strahove, pošto ih Megs ionako ne bi razumela.

Pip je mrko pogledala Megs, ali je istog trenutka požalila zbog svoje nezahvalnosti. Sestra joj je izgledala slomljeno. Bila je bleđa i providna kao flispapir, čak su joj i uske farmerke visile na zadnjici. Pip je pomislila kako bi neko lako mogao da odredi Megsine godine tako što bi izbrojao crne

kolutove oko njenih očiju, kao što se starost drveta određuje brojanjem godina. Mogla bi da joj skuva nešto ukusno. Bilo bi odlično kad bi uspela i da je ubedi da se malo odmori u gostinskoj sobi posle ručka. Sinoć je presvukla posteljину, ali nije uspela da se uzdrži, pa je ipak prespavala u tom krevetu. Ponela ju je draž useljenja u novu kuću. Tome nije mogla da odoli.

Insistirace da se Megs odmori bar sat vremena. To je najmanje što bi mogla da učini za nju, s obzirom na to da je njena sestra došla da joj pomogne oko raspakivanja i sređivanja, mada je Pip tek sad ustanovila da joj je ostalo samo još da raskloni nekoliko posuda, dve kese s odećom, tri kutije s beleškama i tablicama, i da skloni opremu za ronjenje s trema. Na brzinu će još posklanjati i bakarne posude i onda može da se posveti pripremi Džekovog omiljenog ručka – sendviča s pohovanom govedinom, sirom, zelenim paradajzom i kiselim krastavčićima. Izvadila je iz kutije jedan prilično težak kazan za kuvanje sosova, ali mu se poklopac zapekao pa nije uspela da ga otvori.

„Megs, dodaj mi nož, molim te“, rekla je Pip i zatim postavila kazan između nogu kako bi sebi ojačala oslonac. Ugurala je nož između ivice poklopca i ruba kazana, ali uspela je samo da iskrivi nož.

Pip se nasmejala. „Baš je tvrdoglav ovaj poklopac. Molim te, donesi mi šrafčiger iz Džekove kutije za alat, hoćeš li? Tamo je u onom ćošku.“

Megs je otišla po alatku i dodala je Pip mršteći se. „Pazi da ne probodeš ruku.“

Pip je zabola vrh šrafčigera ispod poklopca i počela da ga pomera levo-desno. Tim pokretima proizvela je metalno pucanje nalik na prazne boce za ronjenje koje udaraju o bok čamca pre nego što ih izvadi iz vode. Napregla se i svom snagom povukla šrafčiger nagore. Poklopac je konačno popustio.

Iz starog kotla podigao se miris rđe pomešan s aromom drveta. Na dnu kazana ležao je svitak uvezan smeđom vezicom. Zavukla je ruku u kotao i oprezno izvadila zagonetni smotuljak. Čim ga je podigla, iz njega su ispile suve ružine laticе i presovana grančica biljke koja joj je ličila na pelin. Bilo je očigledno da je biljka ubrana sveža i tek onda udenuta u svitak. Ali koliko davno je to moglo biti? Njeni paperjasti listići sada su potpuno izgubili boju, stvrdli se i posiveli –poput stare francuske čipke koju je nameravala da kupi kao materijal za venčanicu.

Pip je pažljivo podigla biljku i okrenula je prema svetlu. Njene šare i žilice bile su neverovatno lepe, baš kao što je neverovatno lepa i unutrašnjost svake školjke. Samo priroda je u stanju da stvori tako savršene i jedinstvene oblike. Prinela je krhku biljčicu nosu i udahnula njen opor gorkast miris, a zatim ju je pažljivo spustila na kuhinjski sto. Njena majka oduvek je gajila slatki pelin u bašti. Govorila je da buve i vaši neće napasti njene kokoške ako pakupe miris te biljke na svoje perje. Kad bi posumnjala da nju i Megs boli stomak ili da imaju gliste, Meri bi im odmah skuvala čaj od pelina. Međutim, najčešće je brala grančice te biljke i stavljala ih u vaze, koje je posle držala po celom dnevnom boravku zbog očaravajućeg miomirisisa.

Pip je podigla smotuljak, razvezala vezicu i pažljivo razmotala papir. Unutra je bilo najmanje tuce izbledele i požutele papira nalik na pergament. Šta god da je to bilo, izgledalo je veoma staro.

„Megs, dođi da vidiš nešto“, obratila se Pip sestri i podigla požutele papire jedan po jedan prema prozorskom svetlu. Svaki je bio prilično debeo, ali ipak providan, tako da su se u njemu nazirala vlakna drveta koja su je podsetila na izgled osušenih morskih algi koje su u školi posmatrali pod mikroskopom.

„Čini mi se da su ručno izrađeni. Prelepi su. Baš me zanima koliko su stari?“, rekla je Pip i okrenula jedan papir na poleđinu. Na njemu je bilo nešto ispisano mastilom i perom. „Ovo kao da je na francuskom.“

Megs je brže-bolje izvadila iz torbe hirurške rukavice i dodala ih sestri. „Stavi ove rukavice da ne uništiš papir. Ne smemo da ga pocepamo.“

„Ne mogu da verujem da nosiš sa sobom rezervne rukavice. To je baš tužno“, kazala joj je Pip dok ih je navlačila.

Pip je onda pogledala u tekst ispisan na onom papiru. „Hm, ne bih rekla da je u pitanju pismo. Više liči na neki spisak.“ Pročitala je naslov ispisan kitnjastim krasnopisom. Mastilo jeste već bilo izbledele, a rukopis je bio izuvijan kao vitice na vinovoj lozi, ali uprkos tome, uspela je ponešto da pročita.

„*Eau de rose*. Hej, znam šta to znači: ružina vodica. *Pour faire un lot let bon hypocras*. Mislim da to znači da nešto treba da napraviš dobro. Ali šta? *Hypocras*. Ko zna šta znači ta reč.“

Bacila je pogled i na ostale stavke. „*Cinamonde, gingembre, garingal, vin de Beaune*. Ovo poslednje je burgundac. Mislim da je ovo neki recept za začinjeno kuvano vino. Možda je to taj *hypocras*?“

„Moguće.“ Megs je obišla sto, prišla s leđa mlađoj sestri i naslonila bradu na njeno rame. „Mi nismo ništa slično radili na času francuskog.“

„Dobro, budimo realni, ti generalno nisi ništa radila na časovima francuskog.“

„Imala sam pet minus, zapravo. Dobro, nisam se naročito isticala na tim časovima. Ali pošto radim u operacionoj sali, gde su ljudi uspavani anestezijom, nema potrebe da znam strane jezike.“

„I onda se ljudi pitaju šta nije u redu s lekarima?“ našalila se Pip vrteći glavom i listajući prastare papire. Sledeći je nosio naslov: *Marzapane*. Marzipan? Na narednom je pisalo *Crespes*. Kad je pročitala prvu rečenicu, bila je prilično sigurna da je reč o palačinkama. *Prenez de la fleur et déstrempez d'oeufs tant moyeux comme aubuns, osté le germe...*

„U stvari, mislim da ovde ima malo i latinskog. Ili italijanskog. Rekla bih da je ovo neka čudna mešavina francuskog i latinskog“, dodala je Pip.

„Daj meni da pogledam. Latinski već znam.“

Pip se okrenula ka Megs i začuđeno je pogledala. „Otkad ti znaš latinski?“

„Bože, Pip! Medicina. Anatomija.“

„E pa, u tom slučaju, ja znam više od tebe. Poznajem sve nazive biljaka i životinja na latinskom. Zoologija!“ izgovorila je i iznova se usredsredila na one papire.

„Nemam pojma šta znače ovi nazivi“, rekla je Pip i podigla papir prema svetlu kao da proučava retke uzorke. Papir se osvetlio i izgledao prilično čvrsto, uprkos tome što je bio veoma star. Vratila ga je na klupu i pažljivo ga opet smotala i uvezala onom smeđom vezicom. „Mama i tata su oduvek imali ove kazane, ali očigledno ih nisu nikad koristili. Da jesu, mama bi sigurno znala da postoje ovi papiri, zar ne?“, kazala je Pip i zatim otišla do drvene gajbe za vino u ćošku i počela da pretura po sadržaju. Izvadila je nekoliko bočica sa sredstvom za konzerviranje, merne instrumente, sita, menzure i epruvete, i na kraju je pronašla ono što je tražila – litarsku teglu s poklopcem za odlaganje uzoraka. „U svakom slučaju, ova tegla će dobro očuvati stare spise dok ne odgonetnemo o čemu govore.“

U tom trenutku iz gostinske sobe začuo se bebin plač.

„Idem da je uzmem“, rekla je Pip dok je spuštala papire u teglu i otresala prašinu s majice.